

[Dahlgaard.]

man paa nogen Maade, heller ikke det ærede Medlem, har Ret til at mene, at der dermed er sket en Sænkning af hele den danske Skotøjsfabrikations Produktionsniveau; og naar den danske Skotøjsfabrikation ikke tidligere har bøjet sig for dette Krav, har det kostet Skotøjsproduktionen og kostet Landet uhyre Summer.

Det er ganske det samme Forhold, som vi havde, den Gang der begyndte at fremkomme Skotøj med Gummisaaler. Store Fabrikker her i Landet var for fornemme til at gaa ind i Fremstillingen af Skotøj med Gummisaaler, og hvad skete? At Udlandet for en stor Del erobrede dette Marked, og et Aar efter begyndte saa disse Fabrikker at komme i Tanker om, at det vist alligevel var nødvendigt at sætte Gummisaaler under nogle af Støvlerne.

Jeg maa maaske endnu tilføje et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det var ikke smukke Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte overfor mig. De indeholdt en Beskyldning for, at for mig eksisterede der ikke andet end Partihensyn, Partiet først og Partiet sidst, Samfundshensyn kendte jeg ikke, om Befolkningen levede eller døde, var mig ligegyldigt!

Jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem fremsætter saadanne Udtalelser. Saa længe jeg har haft med økonomiske Spørgsmaal at gøre, har jeg haft de Grundsynspunkter, ud fra hvilke jeg taler her i Tinget, ogsaa paa mit Partis Vegne; ud fra dem taler jeg, og det bliver jeg ved med, for at advare mod de økonomiske Vildfarelser, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen prædiker for den danske Arbejderstand for at bilde denne Arbejderstand ind, at der her i Danmark skabes forøget Arbejde for det samlede Samfund gennem den Toldbeskyttelsespolitik, som han er en saa fremragende Repræsentant for.

Jeg føjer her til, at disse Synspunkter, som jeg har gjort gældende og stadig gør gældende, og som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu stempler som Udtryk for personlig Samvittighedsløshed og upatriotisk Sindelag, er de samme Synspunkter, som Socialdemokratiet i en Menneskealder har forfægtet sammen med det Parti, jeg tilhører. Jeg tror, at de ærede Herrer indenfor dette Parti skulde nøjes med at acceptere de Konservatives økonomiske Synspunkter og afstaa fra at optage det gamle Højres Skik at gøre anderledestænkende til fædrelandsløse.

Forleden Dag talte det ærede Medlem Hr. Stauning paa et Møde, hvor en gammel Højremand stod op og erklærede, at nu var dette at være Tilhænger af Toldbeskyttelse i Virkeligheden ensbetydende med dansk Fædrelandskærlighed; jeg lagde ikke Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Stauning tog Afstand derfra, derimod tillod han sig at betegne den økonomiske Opfattelse af dette Spørgsmaal, som han tidligere selv har haft, som Udtryk for det ledeste Hykleri.

Jeg tror, at man ganske køligt maa gøre sig det forstaaeligt, at der nu en Gang til Toldbeskyttelsesproblemet i alle Samfund, ogsaa i det danske, knytter sig de stærkeste Særinteresser, der knytter sig til noget Spørgsmaal, og derfor er det ogsaa rimeligt, at man ser disse Særinteresser spænde Patriotismen for Vognen, naar det er muligt. Jeg tillader mig nu at møde disse Strømninger, hver Gang de dukker frem, og heroverfor nytter det ikke, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bliver grov.

Orla-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Drachmann var forbavset over, at jeg kom med nogle Udtalelser i Importørernes Interesse. Jeg synes, der er Grund til at komme med Udtalelser i denne Retning, hvis Importørernes Interesser gaar i samme Retning som Fabrikanternes, og jeg sagde, at det at udstrække Besvæningsloven til ogsaa at gælde det færdige Fodtøj vil volde Importørerne saa meget Besvær og saa mange Udgifter, at de lige saa gerne vil have en lempelig Told, og det vil jo Fabrikanterne ogsaa.

I det hele taget er der, som jeg allerede har fremhævet, ingen Mening i at udstrække Besvæningsloven til at gælde det færdige Fodtøj, da Fodtøj jo ikke sælges efter Vægt. Naar denne Lov specielt gælder det vegetabilisk garvede Læder, er det, fordi dette ifølge hele Garvningsmetoden besværes med Garvestoffer, som jeg sagde, med 30—40 pCt.; Loven er jo ikke udstrakt til at gælde det chromgarvede Læder, for det sælges efter Flademaal, og det indførte man og var man nødt til at indføre, fordi det kun indeholder 4 pCt. Garvestoffer; derfor var det meget uheldigt at skulle sælge det chromgarvede Læder efter Vægt, da det er meget lettere, meget mindre besværet ved selve den naturlige Garvningsproces.

Men naar man ikke lader denne Besvæningslov gælde for det chromgarvede Læder — og derunder hører ogsaa Saale-